

Forsaa vidt det i Lovforslagets § 21 er fastsat, at hver Dampkedel efter forudgaaende Rensning skal besigtiges een Gang om Aaret efter derom nærmere givne Forskrifter, skal man bemærke, at Ministeriet ligeledes vilde anse det for uheldigt, om denne Besigtigelse skulde bortfalde i det Aar, i hvilket Hovedsynet finder Sted, idet det er et Minimumskrav — der ogsaa overholdes med Hensyn til Kedler i Dampfartøjer —, at Kedelen mindst een Gang om Aaret besigtiges ind- og udvendigt.

ad 4. Ministeriet vil intet have at erindre imød, at Ordene „Attesten, der skal være legaliseret af vedkommende danske Konsul“ ændres til: „den derom udstedte Attest, der skal være forsynet med Paategning fra vedkommende danske Konsul om Underskriftens Rigtighed“.

ad 5. Man henviser til vedlagte Erklæring fra Kedelpassernes Repræsentant i det oftnævnte Udvalg, idet man i øvrigt henleder Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 22 om Kedelpassernes Pligt til under Synsforretningen at oplyse Mangler ved Kedelen eller dens Tilbehør har sit Forbillede i Bestemmelsen i § 18 i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m.

Med Hensyn til den med det ærede Udvalgs Skrivelse fulgte Genpart af en Skrivelse af 22. Marts d. A. med Bilag fra Industriraadet skal man oplyse, at det af Ministeriet for Rigsdagen fremsatte Lovforslag er i nøje Overensstemmelse med det af Dampkedeludvalget udarbejdede Udkast til Lovforslag, idet der kun er foretaget følgende uvæsentlige Ændringer:

I § 3 er efter „forbundet med Land“ indføjet følgende: „og som ikke er undergivet den til enhver Tid gældende Lovgivning om Tilsyn med Skibe“.

I § 17, under Punkt 2., er „Aar“ rettet til: „Kalenderaar“.

I § 24, 2det Stykke, 3die Linie, er indskudt: „saa vidt muligt“ mellem „skal“ og „afholdes“.

I § 26, 3die Stykke, 4de Linie, er efter „Dampkedelforsikringsforeninger“ tilføjet: „eller Dampkedelkontrollforeninger“.

I § 33 er Datoen for Lovens Ikrafttræden anført.

Angaaende de af Industriraadet fremsatte Bemærkninger til forskellige af Lovforslagets Bestemmelser skal man — idet Opmærksomheden henledes paa, at Bemærkningerne delvis er besvarede i det ovenfor anførte — yderligere anføre, at man maa anse den af Industriraadet foreslaaede Ændring af Forslagets § 7 for uheldig. En Kedelsprængning kan virke gennem flere Etager, og man kan derfor ikke anse det for tilraadeligt, at Kravet om, at der skal en eksamineret Kedelpasser til at passe Dampkedler i Lokaler, der er beliggende over eller under Beboelsesrum, kun skal gælde i Tilfælde, hvor Kedelrummet ligger umiddelbart over eller under Beboelsesrum.

Med Hensyn til Industriraadets Ønsker om, at Udgifterne ved den aarlige Besigtigelse skal afholdes af Staten, skal man henvise til § 52 i Forslaget til Bekendtgørelsen, hvorefter Besigtigelsen foretages paa Ejeren eller Brugerens Bekostning, hvilket forekommer Ministeriet naturligt. En modsat Ordning vilde blive meget bekostelig for Statskassen, medens Udgiften ikke vil blive af væsentlig Betydning for den enkelte Kedelejer. Det bemærkes herved, at ifølge den for Dampfartøjer gældende Ordning maa Rederne selv udrede alle Udgifter ved Besigtigelsen af Kedlerne i deres Skibe.

Th. Stauning.

V. Hvidt,
Fm.